

— обѣщавамъ ти безсмъртіе, честь и слава у богове тѣ и у челоуѣцы тѣ. „Тѣзи думы са врѣзали въ сѣрце то на героя; той са осѣтилъ, че като сынъ на богове тѣ трѣба съсъ слава да са подвизава на земя та. Той тосъ часъ са рѣшилъ: отблѣснѣлъ отъ себеси *сладостра-
стие шо* и прострѣлъ рѣка кѣмъ смирена та *добро-
дѣшель*. Тя го повела по стрѣмны пѣтища, испытвала добра та му воля и сила та му въ дванайсетъ подвига, но заедно съ туй го направила благодѣтель на челоуѣчество то, пѣрвый, въспѣнъ отъ поеты тѣ на своя народъ, а защо то во всички тѣ боюве той са показалъ истинскій герой, — духъ тѣ му са възнесълъ на небе то, и той ми нѣлъ въ число то на богове тѣ. *и т.*

3. Дванайсетъ подвиги на Геркулеса.

За да испытать сила та и тѣрпѣнье то на Геркулеса, богове тѣ чрезъ Делфійскія оракуль го проводили при царя Евристея и му заповѣдали да испълня сичко, що-то той поиска отъ него. Геркулесъ послѣдовалъ указанія та на богове тѣ и не ропщялъ, кога то жестокій тѣ Евристей възлагалъ на него порѣченія, кои то надминували челоуѣшки тѣ силы.

1. Най напредъ му было порѣчано да убіе льва, кой то правялъ голѣмы опустошенія въ лѣсове тѣ на Арголида, между Немея и Клеона; съ никакво орѣжіе не было възможно да са убіе, защо то стрѣлы тѣ са хлѣскали по космата та му кожа. Геркулесъ олувилъ хищныя звѣрь, смачкалъ го и го убилъ съ кривака си. Послѣ му одралъ непроницаема та отъ стрѣлы тѣ кожа и са облѣкълъ въ нея.

2. Той убилъ еще *Лернейска ша идра*, змѣеобразно чудовище съсъ сто главы, кои то порастяли тосъ часъ като ги отсичали. Туй страшило живѣяло при *Лерна*, въ блатисты тѣ пустыни на Арголида. Ни челоуѣкъ, ни животно не смѣяли да поминѣтъ отъ тамъ; то ги завличало въ дупка та си и ги изѣдало. Геркулесъ отишълъ противъ него, заедно съ пріятеля си *Юлая*. На Юлая запо-